

The Administration on Information Technology of Schools Network Prasatpayaphai Under The Office of Secondary Educational Service Area Office 25

Thaworn Sirijit^{1*}

¹Ban Haed Suksa School, Khon Kaen, Thailand

*Corresponding author. E-mail: Msamrong84@gmail.com

ABSTRACT

This study aims to compare the administration on information technology of schools network Prasatpayaphai under the office of secondary educational service area office 25. The sample group was 15 school administrators and 210 teachers. Tools used in this study were to estimate the scale confidence coefficient of 0.88 The data were statistically analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, the t-test and the F-test. The results showed that 1) The administration on information technology of schools network Prasatpayaphai under the office of secondary educational service area office 25 at a high level both overall and on, The best management was software. The second, hardware. Third, in the people and finally was data. The problem of the administration on information technology of schools network Prasatpayaphai under the office of secondary educational service area office 25 was in the low level overall and on, The problem with most of the information. The second, in the people. Third, the hardware and a minimum of software. 2) The comparison of the administration on information technology of schools network Prasatpayaphai under the office of secondary educational service area office 25, by legal status overall and on. no difference and no statistically significant at the .05 level.

Keywords: Administration, Information Technology, Basic Educational Institutions

การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไฟ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25

ถาวร ศิริจิตร^{1*}

¹โรงเรียนบ้านแฮดศึกษา ขอนแก่น ประเทศไทย

*Corresponding author. E-mail: Msamrong84@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไฟ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารสถานศึกษา 15 คน และครูผู้สอน 158 คน รวมทั้งสิ้น 173 คน โดยวิธีสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t – test (Independent Sample) ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไฟ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 อยู่ในระดับมากทั้งในภาพรวมและรายด้าน ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านซอฟต์แวร์ รองลงมา คือ ด้านฮาร์ดแวร์ อันดับที่สามคือ ด้านบุคลากร และอันดับสุดท้ายคือ ด้านข้อมูล ส่วนปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไฟ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 อยู่ในระดับน้อยทั้งในภาพรวมและรายด้าน โดยด้านที่มีปัญหาสูงสุดคือ ด้านข้อมูล รองลงมา คือ ด้านบุคลากร และปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านซอฟต์แวร์ 2) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไฟ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จำแนกตามสถานภาพโดยรวมมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามสถานภาพ โดยรวมและรายด้านมีปัญหา ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหาร, เทคโนโลยีสารสนเทศ, สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

© 2022 BRJ: Bodhisatva Review Journal

บทนำ

ประเทศต่างๆ ในโลกรวมถึงประเทศไทยต่างตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อใช้ในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในชาติ ดังจะเห็นได้จากการตั้งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในเดือนตุลาคม 2545 ตามนโยบายปฏิรูประบอบราชการเพื่อเป็นกระทรวงหลักในการรวบรวมแนวคิดของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ นอกจากนี้ได้มีการดำเนินงานเพื่อพัฒนาประเทศไปสู่ E – Thailand เพื่อการทำงานไปในทิศทางที่สอดคล้องกันหรือเททันกับการปรับเปลี่ยนของนานาชาติ โดย E – Thailand ตามนโยบายกลยุทธ์ IT 2010 เพื่อนำประเทศก้าวสู่เศรษฐกิจแห่งภูมิปัญญาไทยและการเรียนรู้ (Knowledge – Based Economy) ประกอบด้วย E – Government, E – Commerce, E – Citizen และ E – Education (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. 2553 : 20) การพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ในหมวดที่ 9 เรื่องสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 65 ได้กำหนดว่าให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และ

ผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิตรวมทั้งใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ และมาตรา 66 กำหนดว่า ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542, 2542)

ปัจจุบันเป็นยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศ (The Age of Information Technology) เป็นยุคของการใช้ข่าวสารเป็นข้อมูลที่รวดเร็วและถูกต้องเที่ยงตรง อีกทั้งในปริมาณมากเพียงพอที่จะใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจ เพื่อความได้เปรียบเชิงของความแข่งขันในโลกของเสรีนิยม ผู้ใดที่มีข้อมูลมากหรือรู้มากก็จะได้เปรียบคู่แข่ง เทคโนโลยีในปัจจุบันสามารถส่งผ่านข้อมูลต่างๆ ได้รวดเร็วไปในที่ไกลๆ และในปริมาณมากๆ เพราะการพัฒนา ระบบการสื่อสารด้วยดาวเทียมทำให้เทคโนโลยีด้านโทรคมนาคมก้าวหน้ามาก และพร้อมแล้วในปัจจุบันเพื่อที่จะรองรับการส่งผ่านข้อมูลต่างๆ จากที่หนึ่งไปยังที่หนึ่งหรือสร้างเครือข่าย (Networks) ของการติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้ เทคโนโลยีสารสนเทศยังสร้างให้เกิดสภาพสังคมผู้ใช้ตรง (End-user Society) บัตร ATM (Automatic Teller Machine) เป็นตัวอย่างของการเบิกเงินกับเครื่องโดยไม่ผ่านเจ้าหน้าที่ของธนาคาร สถานการณ์เช่นนี้อาจทำให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีอยู่ในสถานศึกษาต้องปรับเปลี่ยนบทบาทอย่างมาก เช่น บรรณารักษ์จะไม่ได้ใช้ความสามารถในการให้คำปรึกษาสืบค้นข้อมูล เพราะผู้ใช้ห้องสมุดใช้ระบบสืบค้นด้วยคอมพิวเตอร์ แม้แต่ครู/อาจารย์ ซึ่งเป็นบุคลากรหลักของสถานศึกษาจะต้องปรับตัว ปรับบทบาทของตนเองถ้าเทคโนโลยีสารสนเทศได้ถูกนำเข้ามาใช้อย่างเต็มรูปแบบ (กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์, 2549)

กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่เสมอ แม้จะเปลี่ยนหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 เป็น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็น หลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ ซึ่ง เนื้อหาดังกล่าวได้ถูกกำหนดไว้ในจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ , 2553) มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรม ของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ ความสามารถในการ สื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และ รักการออกกำลังกาย มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการ ปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสำนึกที่มุงทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

นโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศยังปรากฏในกระบวนการการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ 1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็น ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง และสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มี ต่อตนเองและสังคม 2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถ ในการแก้ปัญหาและอุปสรรค ต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและ ข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อ

ตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้ เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาศาสนาและเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ, 2553)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาศาสนาและเทคโนโลยีสารสนเทศเห็นความสำคัญของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อระบบการศึกษาของไทย จึงได้นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เข้ามาใช้ในการบริหารจัดการด้านการศึกษาซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการปฏิรูปการศึกษา การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำให้มีนวัตกรรมใหม่เกิดขึ้นมากมาย และกำลังเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของสังคมไทย ระบบสื่อสารโทรคมนาคมทำให้ระยะทางไม่มีความหมาย และร่นระยะเวลาในการดำเนินการต่างๆ ได้มากขึ้น เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้มีการสร้างสื่อการเรียนการสอนต่างๆ มากมายทั้งในรูปแบบสื่อมัลติมีเดีย สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่เรียก อีบุ๊ก (E – Book) มีการรวบรวมข้อมูลข่าวสารเอกสารสิ่งพิมพ์เพื่อการบริหารในรูปแบบดิจิทัลไลบรารี (Digital Library) และสร้างเป็นฐานข้อมูลพิเศษเพื่อการบริหารเฉพาะ เช่น ฐานข้อมูลสารานุกรมหรือข้อมูลพันธุกรรมต่างๆ (ยีน ภูสุวรรณ และสมชาย นำประเสริฐชัย, 2546) แต่การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียนในประเทศไทย ยังมีปัญหาอยู่ ซึ่งจากการประชุมสภาการศึกษาเสวนาเรื่อง การศึกษาไทยในภาวะวิกฤติของประเทศ โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ซึ่งมี รุ่ง แก้วแดง เป็นผู้ร่วมสัมมนา มีเนื้อหาตอนหนึ่งที่ท่านกล่าวซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถสรุปได้ว่า ในแง่ของการผลิตครูแทบล้มเหลวโดยสิ้นเชิง ถ้าไม่มีการปรับปรุงแก้ไข ประเทศเราจะวิกฤติกว่านี้ ความสัมพันธ์ระหว่างวิทยฐานะครูและผู้บริหารกับผลการเรียนของผู้เรียน รัฐบาลลงทุนไปกว่า 3 หมื่นล้านบาท ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก ตำแหน่งศาสตราจารย์ทำงานสู้อาจารย์ธรรมดาไม่ได้ ส่วนหมวด 9 เรื่องการนำสื่อและเทคโนโลยีมาใช้ เรื่องนี้ยังไม่สำเร็จ รวมถึงเรื่องโครงสร้าง คนที่ได้ประโยชน์คือคนที่ไม่ได้ทำประโยชน์ ยังมีการทะเลาะกันทำให้เสียเวลา การปฏิรูปไม่ก้าวหน้า” (อัมพร พงษ์กังสนนันท์, 2552)

จากการศึกษาพบว่า สภาพการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษายังมีปัญหามาก ได้แก่ งานด้านฮาร์ดแวร์ งานด้านซอฟต์แวร์ งานด้านบุคลากร และงานด้านข้อมูล โดยงานด้านฮาร์ดแวร์ ปัญหาส่วนใหญ่คือ การจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอใน การเรียนการสอนและการฝึกปฏิบัติวิชาคอมพิวเตอร์ การดูแลบำรุงรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่ใช้ในงานด้านการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ใช้งานได้ และการจัดหา File Service/ Web service ใช้ในการเรียนการสอนของโรงเรียน (เทอดศักดิ์ ชุขันธิน, 2549) สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณ อานทิพย์สุวรรณ (2538, บทคัดย่อ) สภาพปัญหาการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ในงานบริหารโรงเรียนในงานด้านฮาร์ดแวร์พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหา ในเรื่องจำนวนเครื่องไม่เพียงพอกับการใช้งานส่วนงานด้านซอฟต์แวร์ ปัญหาคือการจัดทำเว็บไซต์ โรงเรียนที่มีเนื้อหาวิชาการ และปรับปรุงเนื้อหาสาระให้เป็นปัจจุบัน รองลงมาได้แก่ครูมีการใช้สื่อการสอนในรูปแบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยการสอน (CAI) สอนในรายวิชาต่างๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูโรงเรียนขนาดเล็กมีครูจำนวนจำกัดจึงไม่มีเวลาได้รับการฝึกอบรมเฉพาะโปรแกรมพื้นฐานและอุปกรณ์ไม่ทันสมัยจึงทำให้เกิดปัญหา ในขณะเดียวกับโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่มีครูจำนวนมากและมีอุปกรณ์ครบครันจึงมีการใช้สื่อการสอนในรูปแบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) สอนในรายวิชาต่างๆ สอดคล้องกับ ปณิตา วรณพิรุณ (2545) พบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเขต

การศึกษา 12 ยังขาดความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการใช้บริการประเภทต่างๆ ที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ต ขาดทักษะในการค้นหาข้อมูลที่ต้องการจากเว็บไซต์ที่ช่วยในการสืบค้นข้อมูลและไม่รู้วิธีการสร้างเนื้อหาที่จะนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับปานกลาง

สหวิทยาเขตปราสาทพญาไฟ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 เป็นหน่วยงานรับผิดชอบบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2 ช่วงชั้น คือช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 8 โรงเรียน การดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศยังมีปัญหาอยู่ โดยเฉพาะการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอกับการใช้งาน ดังนั้นทางสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จึงได้ดำเนินการตามแผนกลยุทธ์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2552 ในข้อที่ 4 คือ เร่งรัดพัฒนาความพร้อมในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้แก่สถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษาในสังกัดเพื่อการเรียนรู้และการบริหารจัดการ โดยการจัดตั้งศูนย์ ICT ประจำอำเภอขึ้นเพื่อเป็นศูนย์ในการให้คำปรึกษาและซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ที่มีปัญหาในการใช้งานบ่อยๆ เพื่อเป็นความรู้แก่ครูและเพื่อให้โรงเรียนได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการจัดการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ เนื่องจากมีหลายโรงเรียนที่มีคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัยแต่ยังใช้ในการบริหารจัดการด้านการเรียนการสอนยังไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ส่วนหนึ่งเกิดจากครูยังขาดความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อจัดการเรียนการสอน

จากสภาพและปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนดังกล่าวมาในข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าบุคลากรในโรงเรียนในสหวิทยาเขตปราสาทพญาไฟ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับใด เพื่อจะได้นำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบสารสนเทศให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตปราสาทพญาไฟ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหา การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไฟ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไฟ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จำแนกตามสถานภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไฟ สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 รวมทั้งสิ้น 278 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 16 คน ครูผู้สอน จำนวน 262 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไฟ สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 รวมจำนวนทั้งสิ้น 173 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน และครูผู้สอน จำนวน 158 คน กำหนดขนาดโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) และได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามสถานภาพ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพ การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25

3.2 ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert)

3.3 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงและหาคุณภาพของเครื่องมือใหม่ โดยใช้แนวคิดของ เทอดศักดิ์ ขุขันธิน (2549) เพื่อใช้ในการวิจัย เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม

3.4 นำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

3.5 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามแต่ละข้อ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC : Index of Consistency) เกณฑ์ที่กำหนดคือ 0.60 ขึ้นไป ได้แบบสอบถามที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

3.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาเสนอแนะอีกครั้งหนึ่ง

3.7 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try – out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 45 คน จำแนกเป็นผู้บริหารจำนวน 15 คน และครูผู้สอน จำนวน 30 คน ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ประกอบด้วย โรงเรียนบ้านไผ่ โรงเรียนบ้านแฮดศึกษา โรงเรียนบ้านลานวิทยาคม โรงเรียนบ้านไผ่พิทยาคม โรงเรียนบ้านไผ่ศึกษา โรงเรียนกู่ทองพิทยาลัย โรงเรียนเปือยน้อยศึกษา และโรงเรียนหนองขามพิทยาคม

3.8 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

3.9 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป จำแนกตามสถานภาพ ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยหาความถี่ (frequency) และร้อยละ (Percentage)

2) วิเคราะห์สภาพการดำเนินงาน การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ทั้งโดยภาพรวม รายด้าน และรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

1.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงาน การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ทั้งโดยภาพรวม รายด้าน และรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

4.51 – 5.00 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

1.51 – 4.50 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4) วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้ค่าที (t – test แบบ Independent samples)

5) วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้ค่าที (t – test แบบ Independent samples)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. สภาพและปัญหา การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25

สภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวม พบว่า สภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยภาพรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติในระดับมาก โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านซอฟต์แวร์ รองลงมาคือด้านฮาร์ดแวร์ และต่ำสุดคือด้านข้อมูลและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบดังนี้

1) ด้านฮาร์ดแวร์ โดยภาพรวมพบว่า สภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ การปรับปรุงและพัฒนาระบบเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือการจัดหาอุปกรณ์ต่างๆ ให้พอเพียงต่อการใช้งาน เช่น เครื่องพิมพ์ กล้องดิจิทัล โปรเจคเตอร์ และต่ำสุดคือ มีการติดตั้งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างพอเพียงตามลำดับ

2) ด้านซอฟต์แวร์พบว่าสภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ โปรแกรมที่ใช้งานเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้และสมรรถนะของเครื่องคอมพิวเตอร์ รองลงมาคือ โปรแกรมที่ใช้งานเหมาะสมกับงานบริหารและเครื่องคอมพิวเตอร์ และต่ำสุดคือ ติดตั้งระบบป้องกันไวรัสคอมพิวเตอร์ อย่างถูกกฎหมาย

3) ด้านบุคลากร พบว่า สภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ครูและบุคลากรในโรงเรียนผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรคอมพิวเตอร์เบื้องต้น, ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รองลงมาคือ โรงเรียนจัดอบรมหลักสูตรคอมพิวเตอร์ให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นประจำและต่อเนื่องและต่ำสุดคือ มีบุคลากรในการดูแลรักษาและซ่อมแซมเครื่องคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายโดยตรง

4) ด้านข้อมูล พบว่า ปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ มีการจัดทำระบบอี-เลิร์นนิง (E-Learning) ในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต, มีคณะกรรมการในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลครู นักเรียนรายบุคคลอย่างชัดเจน รองลงมาคือ มีระบบฐานข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน สามารถค้นหาได้อย่างรวดเร็วและต่ำสุดคือ มีการบันทึกจัดเก็บข้อมูลครู นักเรียนรายบุคคลเป็นปัจจุบันและต่อเนื่อง

ปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยภาพรวมและรายด้านมีปัญหาในระดับน้อย โดยด้านที่มีปัญหาสูงสุด คือ ด้านฮาร์ดแวร์ รองลงมาคือ ด้านข้อมูล และต่ำสุดคือ ด้านบุคลากร และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบดังนี้

1) ด้านฮาร์ดแวร์ พบว่า ปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยภาพรวมและรายด้านมีปัญหาในระดับน้อย โดยด้านที่มีปัญหาสูงสุด คือ ด้านฮาร์ดแวร์ รองลงมาคือ ด้านข้อมูล และต่ำสุดคือ ด้านบุคลากร

2) ด้านซอฟต์แวร์ พบว่าปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยภาพรวมและรายข้อมีปัญหาในระดับน้อย โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุด คือ การปรับปรุงและพัฒนาระบบเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือ การจัดหาอุปกรณ์ต่างๆ ให้พอเพียงต่อการใช้งาน เช่น เครื่องพิมพ์ กล้องดิจิทัล โปรเจคเตอร์ และต่ำสุดคือ การจัดหาและขอรับการสนับสนุนเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์จากชุมชน เพื่อใช้ในการบริหาร

3) ด้านบุคลากร พบว่าปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยภาพรวมและรายข้อมีปัญหาในระดับน้อย โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุด คือ การปรับปรุงและพัฒนาระบบเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือ การ

จัดหาอุปกรณ์ต่างๆ ให้พอเพียงต่อการใช้งาน เช่น เครื่องพิมพ์ กล้องดิจิทัล โปรเจคเตอร์ และล่าสุดคือ ติดตั้งระบบป้องกันไวรัสคอมพิวเตอร์ อย่างถูกกฎหมาย ปรับปรุงเนื้อหาในเว็บไซต์เป็นปัจจุบันและต่อเนื่อง

4) ด้านข้อมูล ปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยภาพรวมและรายข้อมีปัญหาระดับน้อย โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุด คือ มีระบบฐานข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน สามารถค้นหาได้อย่างรวดเร็ว รองลงมาคือ มีการจัดทำระบบอี-เลิร์นนิง (E-Learning) ใช้ในโรงเรียน และล่าสุดคือ มีคณะกรรมการในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลครู นักเรียนรายบุคคลอย่างชัดเจน

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จำแนกตามสถานภาพ

ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามสถานภาพ พบว่า

สภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จำแนกตามสถานภาพโดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

ปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จำแนกตามสถานภาพโดยภาพรวมและรายด้าน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

สภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านฮาร์ดแวร์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2543) ที่ว่า การบริหารมีความสำคัญในฐานะที่เป็นวิชาชีพ (Professional) ผู้บริหารที่หวังผลในการบริหาร จำเป็นต้องเรียนรู้หลักการทฤษฎีทางการบริหารเพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการสมัยใหม่ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัจฉรา สังข์สุวรรณ (2540) พบว่า การบริหารที่จะเกิดประสิทธิภาพ ประสพความสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้บริหารต้องดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งต้องมีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลร่วมกันดำเนินงาน

ปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยรวม อยู่ในระดับน้อย ด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้านบุคลากร เพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนส่วนใหญ่ มีพื้นฐานในการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศหรือโรงเรียนมีการจัดอบรมสัมมนาการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่เสมอ

ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จำแนกตามสถานภาพโดยรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1.4.1 สอดคล้องกับผลการวิจัยของเฮอร์เชย์, แบลนชาร์ด และจอห์นสัน (Hersey, Blanchard, and Johnson อ้างถึงใน จันทราณี สงวนนาม, 2545) ที่กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันของบุคคลและกลุ่มบุคคล

ผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จำแนกตามสถานภาพโดยรวมและรายด้าน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1.4.2 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิโรจน์ สารรัตน์ (2546) ที่กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร โดยอาศัยหน้าที่

ทางการบริหารที่สำคัญ ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling)

สรุปผลการวิจัย

สภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมพบว่า พบว่าสภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยภาพรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติในระดับมาก ปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยภาพรวมและรายด้านมีปัญหาในระดับน้อย

ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามสถานภาพพบว่า สภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จำแนกตามสถานภาพโดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จำแนกตามสถานภาพโดยภาพรวมและรายด้าน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 สภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรคำนึงถึงความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศตลอดจนมุ่งสร้างความตระหนักให้เกิดกับบุคลากรในสถานศึกษาและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1.1 ด้านบุคคลมีความเป็นเลิศ ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้น ยั่วยุให้บุคลากรเกิดนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อสามารถนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา

1.1.2 ด้านรูปแบบการคิด ผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นแบบอย่างในการมีรูปแบบการคิดที่ก้าวหน้า จัดกิจกรรมต่างๆ ที่จะส่งเสริมให้บุคลากรมีความคิดก้าวหน้า ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม

1.1.3 ด้านการมีส่วนร่วม ผู้บริหารสถานศึกษาควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการคิด เน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากร ยอมรับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาทุกฝ่าย

1.1.4 ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม สถานศึกษาควรส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของบุคลากร โดยส่งเสริมและให้การยอมรับความสามารถที่มีอยู่ของบุคลากรในแต่ละคน แต่ละด้านให้ สามารถนำมาพัฒนาองค์กรในภาพรวม

1.2 ปัญหาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา จึงควรมีแนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1.2.1 ผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ควรถือว่าเป็นปัญหาในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน แต่ควรส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

1.2.2 ผู้บริหาร ส่งเสริมให้ครูผู้สอน ได้รับการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่เป็นประจำ เพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าตามกระแสโลกาภิวัตน์

1.2.3 โรงเรียนมีการประสานกับชุมชน ศิษย์เก่า หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อของบสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศให้เพียงพอกับความต้องการของโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษา เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาให้ก้าวสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และชุมชนกับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา

2.3 ควรศึกษาวิจัยเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานอื่น หรือระดับอื่น เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักเรียนระดับประถมศึกษา หรือในมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและเอกชน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). แผนยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2553.

กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

ครรรชิต มัลลียงศ์. (2543). พจนานุกรมคอมพิวเตอร์สำหรับเยาวชน. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.

จันทร์ธานี สงวนนาม. (2545). การฝึกอบรมบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศรีอนันต์การพิมพ์.

เจริญผล สุวรรณโชติ. (2544). ทฤษฎีการบริหาร. กรุงเทพฯ: บริษัท ทิซซิ่งเอ็ด.

ชัยพจน์ รังงาม. (2545). จาก IT มาเป็น ICT. วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 13(1), 31-33.

ชัยรัตน์ จันพิณิจ. (2551). เทคโนโลยีสารสนเทศและการจัดการ. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

ณรงค์ สักพันโรจน์. (2543). การจัดทำ อนุมัติ และบริหารงบประมาณแผ่นดิน (ทฤษฎีและปฏิบัติ). (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.

ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ และฉัตรยาพร เสมอใจ. (2547). การจัดการ : Management. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ด ยูเคชั่น.

ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ และพบุลย์ เกียรติโกมล. (2545). ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

ณัฐนนท์ ป้องวัน. (2559). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนในโครงการ หนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝัน เขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

ถนอมศรี ลิ้มศิลา. (2548). จริยธรรมของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 – 4. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี).

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2547.). ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: แชนโฟร์ พรินต์ติ้ง.

ธงชัย สันติวงษ์. (2546.). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: ประชุมช่าง.

นวลจันทร์ เตียวเจริญ. (2549). ปัญหาการบริหารงานโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 อำเภอวัฒนานคร. (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้ว).

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). วิธีการสร้างสถิติสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญยืน จันทรวงศ์. (2548). การทำรายการหนังสืออิเล็กทรอนิกส์. วารสารห้องสมุด, 49(2), 17-31.

- ปณิตา วรณพิจน. (2545). การดำเนินงานสภาพและปัญหาการใช้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนของ
โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 12 ที่เข้าร่วมโครงการ เครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย.
(การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ประพันธ์ สุริหาร. (2542). การบริหารจัดการงบประมาณ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพมหานคร.
- พวา พันธุ์เมฆา. (2541). สารนิเทศกับการศึกษาค้นคว้า. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.
- พัชรินทร์ สนธิวนิช. (2549). การจัดการงานสารบรรณยุคใหม่ ด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ: สำนัก
คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพรัช ธีชัยพงษ์ และพิเชฐ ดุรงคเวโรจน์. (2541). เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- มาลี ลำสกุล. (2545). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดเก็บและการค้นคืนสารสนเทศ. นนทบุรี: สาขาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รุ่ง แก้วแดง. (2546). การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- วชิราพร พุ่มบานเย็น. (2545). เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- วัชรพงษ์ โสมแพน. (2559). วิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารกับการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1. (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
บูรพา).
- วันเพ็ญ หนองตะไกร. (2548). ผลการดำเนินงานและแนวทางเสริมสร้างการดำเนินงานโรงเรียนโครงการหนึ่ง
อำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว. (การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยบูรพา).
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2546). การบริหารการศึกษา : หลักการ ทฤษฎี หน้าที่ ประเด็นและบทวิเคราะห์. กรุงเทพฯ:
อักษราพิพัฒน์.
- วีระ สุภากิจ. (2539). ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เศรณี มรกตคันโธ. (2559). การจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียนฮอดพิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่.
(ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). การบริหารงบประมาณ. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). แผนยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้น
พื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2549). การปฏิรูป ICT โรงเรียน 1อำเภอ 1โรงเรียนในฝัน. กรุงเทพฯ: ศูนย์บริหารโครงการหนึ่งอำเภอ
หนึ่งโรงเรียนในฝัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2549). การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำเร็จ อ่อนสัมพันธุ์. (2541). การจัดระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาให้สอดคล้องกับ
แนวทางการจัดการศึกษาในช่วงปี พ.ศ.2538 – 2547. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- อัมพร พงษ์กษณันท์. (2552). การปฏิรูปการศึกษารอบที่สอง คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ.
วารสารการศึกษาไทย, 6(57), 3.
- Krejeic, R. V., & Morgan, D. W. (1979). Determining sample size for research activities. Journal. of
Education and Psychological Measurement, 39(3), 697-619.